

Til lovforslag nr. L 172. Tillæggsbetænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 20. maj 1999

Tillæggsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer

(Fuld løn til gravide funktionærer under sygdom, konkurrence- og kundeklausuler)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Der er af arbejdsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres, Enhedslistens og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Enhedslistens medlem af udvalget) støtter den stramning af reglerne om konkurrence- og kundeklausuler, som lovforslaget indebærer, og vil arbejde for, at reglerne også kommer til at omfatte timelønne-

Et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet vil dog stemme for de stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder begrundelsen for § 18 a, stk. 6, uklar og ikke særlig logisk. Ændringen betyder, at funktionærloven ikke længere fastlægger de grundlæggende rettigheder for alle funktionærer i Danmark.

Det er et ganske kraftigt brud med det hidtil gældende generelle princip om, at funktionærloven kun skulle kunne ændres til fordel for den enkelte lønmodtager, som er den »svage« part. Af folketingsbetænkning af 6. april 1938 vedrørende forslaget om individuelle arbejdsaftaler (den senere funktionærlov) fremgår det hidtil gældende princip ellers tydeligt. »I overensstemmelse hermed er det derfor i § 13 udtalt, at lovens bestemmelser ikke ved aftale, ej heller mellem organisationerne, skal kunne fraviges til ugunst for funktionæren«, jf. arbejdsministerens svar på spørgsmål 52 og 53, L 172 – bilag 63.

Efter lovændringen vil det være muligt at fravige funktionærloven også til ugunst for lønmodtagerne, jf. arbejdsministerens svar på spørgsmål 54, L 172 – bilag 63.

Det er mindretallets opfattelse, at der er tale om en ændring af den danske models skillelinje mellem, hvad lovgiver skal tage sig af, og hvad arbejdsmarkedets parter skal tage sig af. For mindretallet er det af afgørende betydning, at denne hårfine balance kun ændres, når der er tvungne grunde herfor. Mindretallet mener ikke, at dette er tilfældet i det foreliggende lovforslag, al den stund at der næppe vil være en eneste funktionær, der i en kommende overenskomstaf-tale vil acceptere at få en mindre betaling end det, lovforslaget lægger op til, for at blive omfattet af en kundeklausul.

Mindretallet finder bestemmelsen uvedkommende i nærværende lovforslag og havde helst været den foruden. Det reelle motiv for formuleringen er formentlig en anden og mere vidtgående